

„Deklaracja Berlińska” Grupy Roboczej CDU/CSU z krajów związkowych w kwestiach wypędzonych i wysiedlonych

Sprawy uciekinierów i wypędzonych stoją ponownie w centrum politycznej dyskusji. Pragniemy więc wyjaśnić nasze stanowisko. Należy bowiem strzec wspólnego kulturowego i historycznego dziedzictwa w Niemczech i Europie.

1. Prosimy frakcję CDU/CSU w Bundestagu o złożenie wniosku, aby niemiecki Bundestag wezwał rząd federalny do przedłożenia nowej przyszłościowej koncepcji wspierania pracy kulturowej według [wskazań] paragrafu 96 ustawy o wypędzonych i uciekinierach. Do tej nowej koncepcji powinny zostać wciągnięte instytucje kulturalne Wypędzonych.
2. Popieramy wniosek Bawarii, wzywający rząd federalny do zaangażowania na rzecz unijnego programu opieki nad europejskimi obszarami wypędzeń w związku z rozszerzeniem UE na wschód.
3. Chcemy „Centrum przeciw wypędzeniom” w Berlinie. Prosimy rządy landów również o finansowe wsparcie tego „Centrum”.
4. Ponownie żądamy, aby dzień 5 sierpnia podnieść do rangi „Narodowego Dnia Pamięci o Ofiarach Wypędzeń”. Prosimy premierów landów rządzonych przez partie chadeckie, aby zaangażowały się na rzecz ustanowienia takiego Dnia Pamięci.
5. Niemieckim cywilom, którzy w końcowej fazie Drugiej Wojny Światowej stali się ofiarami pracy przymusowej, należy zapewnić odszkodowanie (od kogo – od Rosji?) o charakterze humanitarnego gestu.
6. Wzywamy rząd federalny do przedłożenia obszernego finalnego ustawodawstwa w sprawie prawnych następstw wojny. Należy przy tym uwzględnić wszelkie otwarte i istniejące jeszcze kwestie i trudności, jak np. symboliczno-materiałne zadośćuczynienie losu niemieckich robotników przymusowych czy załatwienie drażliwych trudności wynikających z ustawy o wypędzonych.
7. W dziedzinie integracji późnych przesiedleńców - należy wycofać cięcia dotacji na rzecz wspierania nauki języka. Wzywamy rząd federalny do dalszego wspierania nauki języka niemieckiego - tak długo, dopóki finansowanie całej koncepcji integracji nie zostanie uregulowane ustawowo.
8. W odniesieniu do uregulowanej w rządowym projekcie ustawy o imigracji kwestii wyjazdów niemieckich późnych przesiedleńców - postulujemy zachowanie regulacji dotychczasowej, aby przy przedstawianiu świadectw pochodzenia uwzględniać również generację dziadków. Wymagany test językowy dla członków rodzin przesiedleńców powinien obejmować podstawową znajomość języka niemieckiego. Test ten powinien dawać szansę jego powtarzania.

9. Lekcje o historii wypędzeń powinny być ważnym przedmiotem nauki w szkołach i stałym elementem programów nauczania szkół średnich. Wykształcenie nauczycieli i ich dalsze kształcenie powinny zostać odpowiednio uregulowane.

10. Otwarte kwestie wspólnej historii powinny pozostać tematem w stosunkach ze wschodnimi sąsiadami Niemiec również po rozszerzeniu na wschód Unii Europejskiej. Odnosi się to przede wszystkim do spraw związanych z dekretem o wypędzeniach i wywłaszczeniach, które nie mogą się stać częścią porządku prawnego i systemu wartości Unii Europejskiej.

Ta deklaracja została uchwalona przez przedstawicieli następujących landów rządzonych przez CDU/CSU:

Christa Stewens - minister pracy i spraw socjalnych Bawarii

Herbert Rech - sekretarz stanu w MSW Badenii-Wirtembergii

Paul Uwe Söker - sekretarz stanu w MSW Saksonii-Anhalt

Dr. Michael Antoni - sekretarz stanu w MSW Saksonii

Rudolf Götz - pełnomocnik rządu Dolnej Saksonii w kwestiach wypędzonych i wysiedlonych

Rudolf Friedrich - pełnomocnik rządu Hesji w kwestiach wypędzonych i wysiedlonych

Thomas Hutt - kierownik wydziału w MSW Turynii

Projekt rezolucji wzywającej Radę Ministrów do stanowczej reakcji na wypowiedzi i działania polityków niemieckich, kwestionujące ład prawno-własnościowy na polskich Ziemiach Północnych i Zachodnich.

Rezolucja Sejmu RP

wzywająca Radę Ministrów do stanowczej reakcji na wypowiedzi i działania polityków niemieckich, kwestionujące ład prawno-własnościowy na polskich Ziemiach Północnych i Zachodnich.

Sejm RP wyraża protest wobec coraz częstszych wystąpień w Niemczech, podważających definitywny charakter zmian własnościowych i społecznych dokonanych po II wojnie światowej, szczególnie w Czechach, ale również w Polsce. Sprzeciw polskiej opinii publicznej szczególnie budzi poparcie, jakiego udzieliła im ostatnio izba wyższa niemieckiego Parlamentu i wielu czołowych niemieckich polityków.

Jako akt niechęci wobec Polski odbieramy podtrzymywanie przez niemieckich polityków doktryny “wypędzenia”, która niewątpliwie dramat tysięcy niemieckich rodzin przedstawia poza nieodłącznym kontekstem historycznym, a więc wywołania przez Niemcy drugiej wojny światowej, pozbawienia Polski niepodległości, zbrodni popełnionych przez Niemcy szczególnie w Polsce, masowej ewakuacji i ucieczki ludności niemieckiej przed Armią Czerwoną i wreszcie międzynarodowego charakteru powojennych decyzji odnoszących się zarówno do granic, jak i do przesiedlenia ludności niemieckiej (a także polskiej z Ziemi Wschodnich Drugiej Rzeczypospolitej).

Sejm RP wzywa naszych niemieckich sąsiadów do rezygnacji z tego nacechowanego wrogością języka. Domagamy się tego tym bardziej, że Polska nie używa takich określeń wobec naszych wschodnich sąsiadów, do których dziś należą ziemie odłączone od Polski w następstwie porozumienia i najazdu niemiecko-sowieckiego na Polskę w 1939 roku; tego najazdu, który był ponurym zwieńczeniem całej międzywojennej polityki Niemiec zwróconej przeciw odrodzonej Polsce.

Sejm wzywa Rząd RP do wyraźnych reakcji na występujące w Niemczech przejawy rewizjonizmu moralnego i prawnego. Wzywamy Rząd do obrony naszego honoru narodowego, z całą świadomością, że bierność w tej dziedzinie może spowodować bardzo niekorzystne politycznie i społecznie konsekwencje dla Polski. Wzywamy też Rząd do informowania i mobilizowania opinii europejskiej i w ogóle międzynarodowej wobec wszelkich przejawów działań pogarszających atmosferę europejskiej solidarności, która była i jest podstawą pokoju i jedności Europy.

Uzasadnienie

Niepodległość Polski, a wcześniej proces zmian w Europie środkowej zapoczątkowany wystąpieniem polskiej "Solidarności", otworzyły drogę do jedności Niemiec. Odrodzona Polska uważała za jeden z naturalnych kierunków swojej polityki nawiązanie jak najlepszych stosunków z Niemcami, będących dla nas bezpośrednią granicą Zachodu.

Wydawało się, że proces, nad którym unosił się "duch Krzyżowej", miejsca upamiętniającego niemiecki sprzeciw wobec hitleryzmu, gdzie odbyło się spotkanie premiera Mazowieckiego i kanclerza Kohla, doprowadzi do stopniowego usunięcia z naszych stosunków wszystkiego, co może naruszać nową polsko-niemiecką współpracę. Jej utwierdzeniem miało być przymierze w ramach NATO i wejście Polski do Unii Europejskiej.

Tymczasem mimo upływu lat od drugiej wojny światowej, właśnie teraz, pojawia się ruch zmierzający do przedstawienia Niemiec nie tylko jako jednej z ofiar drugiej wojny światowej (co – obok faktu jej sprawstwa przez Niemcy – jest niewątpliwie faktem), ale jako ofiarę nie rewizjonistycznej polityki Niemiec i w szczególności przestępczej polityki Hitlera, ale państw sąsiednich – Polski i Czech – ujarzmionych i zniewolonych przez Niemcy, a w wypadku Polski uczynionych terenem najbardziej krwawych prześladowań. Tę tezę – skierowaną przeciw Polsce i Czechom – streszcza hasło "wypędzenia".

Wydawało się, że ruch "wypędzonych" jest zanikającym echem lat wojny, które uciśnie w sposób najzupełniej naturalny. Niestety, nasila się w ostatnich latach, co więcej – akceptacja dla tego ruchu wydaje się stawać częścią nowego niemieckiego consensus. Kanclerz Schroeder jest pierwszym szefem rządu niemieckiego, który osobiście wziął udział w Zjeździe Wypędzonych. Międzypartyjny charakter ma mieć idea Centrum Wypędzonych w Berlinie.

Bardzo niepokojące dla Polski muszą być wypowiedzi takie, jak deklaracja przywódców niemieckiej opozycji z Angelą Merkel na czele, którzy 5 czerwca br. zapewnili działacze Związku Wypędzonych, że rozszerzenie Unii Europejskiej nie zamknie sprawy dekretów o wysiedleniu, przeciwnie – stanie się on przedmiotem polityki wewnątrz Unii, albo dwa dni późniejsza wypowiedź Edmunda Stoibera, niedawnego kandydata na kanclerza Niemiec, który oświadczył, że zniesienie dekretów Benesza stanie się głównym postulatem CSU w Parlamencie Europejskim po przystąpieniu Czech do UE.

20 czerwca 2003 niemiecki Bundesrat wystąpił do Czech z żądaniem uchylecia dekretów Benesza. Po raz pierwszy z takim żądaniem wystąpił konstytucyjny organ Państwa Niemieckiego. W lipcu w Bundestagu opozycja wystąpiła z projektem analogicznej uchwały. Wg jej autorów należy rozpocząć "szczególnie z Czechami" negocjacje na temat uchylecia tych aktów prawnych, przy czym w komentarzach podkreślali, że chodzi im także o anulowanie niektórych polskich aktów prawnych z lat 1945-46.

Najbardziej niepokojące jest zaś to, że opinie tego rodzaju wyszły z izolacji nie tylko w Niemczech, ale zaczynają przekonywać do swego rewizjonizmu moralno-historycznego przywódców zagranicznych. W tym kontekście należy wręcz zwrócić uwagę Rządu RP na wystąpienie Pata Coxa, przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, który w pozdrowieniu przekazanym na telebimach zapewnił uczestników Zjazdu Niemców Sudeckich, że “cierpienia wypędzonych” nie zostały zapomniane w trakcie ostatnich negocjacji o przystąpieniu nowych krajów do UE.

Pora najwyższa, żeby władze RP wezwały naszych niemieckich sąsiadów do powrotu do “ducha Krzyżowej”, do rezygnacji z wprowadzania do polityki i świadomości historycznej niesprawiedliwego języka agresji, do zdecydowanego odcięcia się od postulatów podważania w Europie środkowej utrwalonego od przeszło pół wieku ładu prawnospołecznego.

Szczególnie ważna jest jednak mobilizacja Rządu RP do obrony polskiego honoru narodowego na forum międzynarodowym. Między obroną honoru i interesów Polski nie ma sprzeczności. Jest za to ścisła zależność – naród, który zrezygnuje z honoru, jutro nie będzie w stanie bronić najbardziej podstawowych interesów.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Jurka. *Podpisani: (-)Dorota Arciszewska-Mielewczyk, (-)Andrzej Diakonow, (-)Jacek Falfus, (-)Przemysław Gosiewski, (-)Wojciech Jasiński, (-)Marek Jurek, (-)Mariusz Kamiński, (-)Elżbieta Kruk, (-)Piotr Krzywicki, (-)Marek Kuchciński, (-)Adam Lipiński, (-)Andrzej Liss, (-)Barbara Marianowska, (-)Tomasz Markowski, (-)Antoni Mężydło, (-)Hanna Mierzejewska, (-)Maria Nowak, (-)Bolesław Piecha, (-)Marian Piłka, (-)Kazimierz Plocke, (-)Paweł Poncyłjusz, (-)Małgorzata Stryjska, (-)Marek Suski, (-)Aleksander Szczygło, (-)Bartłomiej Szrajber, (-) Wiesław Walendziak, (-) Artur Zawisza.*